

Konsten att hitta TILL orienteringen

Alla sitter efter avslutad veterantävling med kartorna i handen för att jämföra hur de hittat genom skogen – eller hur de borde ha hittat sin väg. Få talar om svårigheten i att hitta till själva tävlingen.

När OK Tor skulle ha sin veterantävling sista torsdagen i mars, bestämde jag mig för att ta bussen dit. Jag bor nämligen mitt i Eskilstuna och Torshällabussen passerar alldeles utanför mitt hus. I förväg kollade jag med kamrater VAR i Torshälla evenemanget skulle äga rum och fick höra att jag inte skulle kliva av bussen vid torget utan följa med ytterligare en bit till Torsharg. (Nä, jag är inte så bekant med Torshällas geografi och har aldrig varit på den idrottsplatsen förut.)

Alltnog blev jag i morgonrusningen på bussen iklädd orienteringsmundering och med ryggsäck. När bussen närmade sig Torshälla såg jag vägledande orienteringsskärmar till höger (norrut) så jag antog att detta Torsharg ligger någonstans inne i den bebyggelsen. Men jag gjorde som jag rått till och passerade torget och någon hållplats till. Men inte såg jag någon idrottsplats eller några skärmar och blev orolig och frågade busschauffören till råds. Han tittade på mig med stora bruna ögon och sa att han var från Somalia och inte heller hittade så bra i Torshälla (men köra buss gjorde han på ett föredömligt sätt). Övriga kvarvarande passagerare förstod inte svenska så jag blev kvar på bussen som plötsligt kommit till ändhållplatsen och stannade där. Chauffören ville verkligen hjälpa mig och försökte hitta något lämpligt på sin färddator.

Lite nervös blev jag nu men lugnade ner mig och erinrade mig att jag i min mobiltelefon hade Karl-Roberts telefonnummer inprogrammerat. Och han var ju arrangör den här morgonen. Undrens tid var inte förbi för han svarade direkt: "Men vad gör du vid ändhållplatsen? Du skulle ha gått av en hållplats tidigare!" Så när bussen efter lite väntan (tidtabellen ska hållas) vände för att köra rutten åt andra hållet blev jag snart av. En i mitt tycke påfallande svensk dam hade nyss klivit på, så först kollade jag med henne att jag skulle gå söderut för att hitta Torsharg. "Nej, nej. Du ska åt andra hållet. Däråt!" pekade hon mot en vårdcentral. Busschauffören och damen vinkade glatt när jag travade iväg mot den nya riktningen. Och se – där såg jag plötsligt en orienteringsskärm och snart nog dessutom en vägskylt med ordet Torsharg på. Så det var bara att traska på framåt och snart var jag på plats.

Jag mötte några lagkamrater, som undrade om jag var nervös inför tävlingens utmaning att hitta runt i skogen. "Oh nej", försäkrade jag. "De svåraste vägvalen är redan gjorda!"

Gun